

כֵּל חַכְמִי לֵב: בָּגִין דְּבָרָהוּ לֹא אָתָּיו לְמַעֲבֵד עֲבִידָתָא, עַד דָּרוּתָה קְדֻשָּׁא מִמְלָא בְּגַוּיָּהוּ, וְלֹחֶשׁ לֹזֶן בְּלָחִישׁוּ, וּבְדַיּוּ עֲבָדִי עֲבִידָתָא. וְאַתָּה תִּצְוָה אֶת בָּנֵי יִשְׂרָאֵל: רֹוח קְדֻשָּׁא פְּקֻדָּא עַלְיָהוּ, וְאַנְהִיר עַלְיָהוּ, לְמַעֲבֵד עַזְבָּדָא בְּרֻעוּתָא שְׁלִים. וְאַתָּה קָח לְךָ: בְּמַה דָּאָקִימָנָא. (דכתיב) וְאַתָּה הַקְרָב אֶלְיךָ, וְהַגִּי בָּלָהוּ, הַכָּא בְּעַזְבָּדָא דְּמִשְׁבָּגָא. דְּכָלָא אָתָּעֲבֵיד בְּרוֹא דָא.

פתח רבי שמעון ואמיר (תהלים כב) וְאַתָּה יי' אֶל תְּرַחַק אַיִלּוּתִי לְעֹזְרָתִי חוֹשֶׁה. וְאַתָּה יי' כֶּלֶא חַד. אֶל תְּרַחַק: לְאִסְתְּלָקָא מַיְנָן, לְמַהֲנוּ סְלִיק נְהֹרָא עַלְאָה מַתָּתָּאָה. דְּהָא בֶּר אִסְתְּלָק נְהֹרָא עַלְאָה מַתָּתָּאָה, כְּדַיּוֹ אַתְּחַשֵּׁךְ כֵּל נְהֹרָא, וְלֹא אַשְׁתְּבָח כְּלָל בְּעַלְמָא.

לשון הקידוש

סוד השם הקדוש במו שצרכיך. וְאַתָּה בָּאוּ בְּמַעֲשָׂה שֶׁל הַמִּשְׁבָּן. שְׁחַפֵּל גַּעַשְׁתָּה תְּרַבֵּר אֶל כֵּל חַכְמִי לֵב – לְפִי שְׁבָלָם לֹא בָּאוּ לְעֹשָׂות מַעֲשָׂה עַד שְׁרוֹתָה הַקְדָּשָׁה מִדְבָּרָת בְּתוֹכָם וְלוֹזַחַת לִפְנֵם בְּלָחֶשׁ, וְאוֹעוֹשִׁים עֲבוֹרָתָם. וְאַתָּה תִּצְוָה אֶת בָּנֵי יִשְׂרָאֵל – רֹוח הַקְדָּשָׁה מִצְוָה עַלְיָהוּ וּמִאִירָה עַלְיָהוּ לְעֹשָׂות מַעֲשָׂה בְּרַצְוֹן שְׁלִים. וְאַתָּה קָח לְךָ – בָּמו שְׁפָרְשָׁנוּ, (שְׁבָתוּ) וְאַתָּה הַקְרָב אֶלְיךָ. וְאַלְהָ בְּלָם

וַיָּעֶל דָא אֲתַחֲרֵב בֵּי מִקְדְּשָׁא בְּיוֹמֵי יְרֵמֵיהוּ. וְאַף
עַל גַּב דְּאַתְּבִּי לְבַתֵּר, לֹא אֲחֵדֶר נְהֹרָא
לְאַתְּרִיה בְּדִקָּא יְאוֹת. וַיָּעֶל רְזָא דָא, שֶׁמֶא דְּהַהְוָא
גְּבוּאָה דְּאַתְּגִּבִּי עַל דָא, יְרֵמֵיהוּ. אַסְתָּלְקֹוְתָּא
דְּנְהֹרָא עַלְאָה, דְּאַסְתָּלְקָה לְעַילָּא לְעַילָּא, וְלֹא
אֲחֵדֶר לְאַנְהָרָא לְבַתֵּר בְּדִקָּא יְאוֹת. יְרֵמֵיהוּ:
אַסְתָּלְקָה וְלֹא אֲחֵדֶר לְאַתְּרִיה, וְאֲתַחֲרֵב בֵּי מִקְדְּשָׁא
וְאֲתַחֲשָׁבָו נְהֹרָין.

אֲבָל יְשֻׁעָיָהוּ, שֶׁמֶא גְּרִים לְפִירְקָנָא, וְלְאַהֲדָרָא
נְהֹרָא עַלְאָה לְאַתְּרִיה, (יְשֻׁעָיָהוּ לְאַנְהָרָא הַהְוָא נְהֹרָא
עַלְאָה וְלְמַעַבָּד פִּירְקָנָא) וְלִמְבִּגִּי בֵּי מִקְדְּשָׁא, וְכָל טְבִינָה וְכָל
נְהֹרָין, יְהִדרָין כְּדִבְקָדְמִיתָא. וַיָּעֶל דָא, שֶׁמֶהָן
דְּתִרְיָין גְּבוּאָין אַלְיָין, קִימִין דָא לְקַבֵּל דָא, בְּגִין
דְּשֶׁמֶא גְּרִים, וְצִרוֹפָא דְּאַתְּוֹן דָא בְּדָא, גְּרֵמִין
עוֹבֵדָא, הָן לְטָב וְהָן לְבִישׁ. וַיָּעֶל רְזָא דָא, צִרוֹפָא

לשון הקודש

וַיָּעֶל

וְהַחֲרֵב בֵּית הַמִּקְדֵּשׁ בַּיּוֹם
יְרֵמֵיהוּ. וְאַף עַל גַּב שְׁנַבְנָה לְבַסּוֹף, לֹא
חוֹר הָאָור לְמִקְומָו בָּמו שְׂאַרְיָה. וְעַל סּוֹד
זֶה שֶׁמֶן הַגְּבִיא הַהְוָא שְׁהַנְּבָא עַל בְּךָ –
יְרֵמֵיהוּ. הַעַלְמָן שֶׁל הָאָור הַעַלְיוֹן, שְׁעַלְהָ
לְמַעַלָּה לְמַעַלָּה וְלֹא חָור לְהָאָיר לְבַסּוֹף
בָּמו שְׂאַרְיָה. יְרֵמֵיהוּ – הַתְּעַלָּה וְלֹא חָור
לְמִקְומָו, וְהַחֲרֵב בֵּית הַמִּקְדֵּשׁ וְנַחֲשָׁבָו

דָאַתּוֹן דְשִׁמְהָן קְדִישֵין, וְכֹן אַתּוֹן בְגַרְמִיְהוּ, גְרָמִין
לְאַתְּחֹזָה רְזִין עַלְאיָן, בְגֻוְנָא דְשִׁמְאָה קְדִישָא,
דָאַתּוֹן בְגַרְמִיְהוּ, גְרָמִין רְזִין עַלְאיָן קְדִישֵין
לְאַתְּחֹזָה בָהוּ.

רוֹזָא קְדִמָה, יוֹד, נְקוּדָה קְדִמָה (דף ק"פ ע"א)
דְקִיְמָא עַל תְשֵׁע סְמָכִין דְסְמָכִין לְהָ.
וְאִינּוֹ קִיְמָיְן לְאַרְבָע סְטֶרִי עַלְמָא. בִּמְה דְסָפָא
רְמַחְשָׁבָה, נְקוּדָה בְתְרָאָה, קִיְמָא לְאַרְבָע סְטֶרִי
עַלְמָא. בָר דְהָאִי דָבָר, וְאֵהִי נְזָקָבָא.

וְהָאִי קִיְמָא בְלָא גּוֹפָא, וּבְדַ קִיְמָא בְלַבּוֹשָא,
דְאַתְלָבָשׂ בָהוּ, אֵהִי קִיְמָא עַל תְשֵׁע
סְמָכִין, בְרֹזָא דָאַתּוֹן בְלָא עֲגֹלָא. וְאַף עַל גַב דָאַת
ס', אֵהִי בְעַגּוֹלָא, וְקִיְמָא בְעַגּוֹלָא. אָבָל בְרֹזָא
דָאַתּוֹן חֲקִיקָן, גּוֹ נְקוּדִי, טְהִירִין לְעַיְלָא, אִינּוֹן

לשון הקידוש

הָעוֹלָם, כְמוֹ שְׁהַסּוּפֶר שֶׁל הַמְחַשָּׁבָה,
וּבְזַוְעַגְמָה אַחֲרֹונָה, עוֹמֶדֶת לְאַרְבָעָת צְדִיקִי
הַקָּדוֹשִׁים, וּבֶן הַאוֹתִיות בְעַצְמָן גּוֹרָמוֹת
לְהַרְאֹות סְודֹת עַלְיוֹנִים בְעַצְמָן בְּרִגְמָת הַשֵּׁם
הַקָּדוֹשׁ, שְׁהַאוֹתִיות בְעַצְמָן גּוֹרָמוֹת
סְודֹת עַלְיוֹנִים קָדוֹשִׁים לְהַרְאֹות בָהֶם.
פָזֶד הַרְאָשׁוֹן – יוֹד, נְקוּדָה רְאַשּׁוֹנָה
הִיא בְעַגּוֹל וְעוֹמֶדֶת בְעַגּוֹל, אָבָל בְסָוד
אוֹתָה. וְהָם עוֹמֶדים לְאַרְבָעָת צְדִיקִי

ברבוּעַ, דְּלִתְתָּא אֵיתָו בַּעֲגֹלַ.

הָאֵי בְּרֻבּוּעַ אֵיתָו קִימָא בְּשִׁיעָרָא דְּתִשְׁעָ נְקוּדִין, תִּלְתָּה תִּלְתָּה לְכָל סֶטֶר. וְאַינְנוּ בְּשִׁיעָרָא דְּחַזְשְׁבָנָא תִּמְנִיא נְקוּדִין, וְאַינְנוּ תִּשְׁעָ. וְאַלְיַן אַינְנוּ דְּקִימִין מְרוֹזָא דְּבוֹצִינָא בְּרַיבּוּעַא בְּסֶמֶכֶן תִּשְׁעָה לְאַת יוֹד, נְקוּדָה חַדָּא. אַינְנוּ תִּשְׁעָה. אַינְנוּ תִּמְנִיא בְּרַזָּא דְּאַת סְבָרַבּוּעַ, כְּגַ�וְגָּא דָא :::: תִּלְתָּה תִּלְתָּה לְכָל סֶטֶר וְדָא אֵיתָו רַזָּא דְּאַת יוֹד נְקוּדָה חַדָּא, וְאַף עַל גַּב דְּאֵיתָו נְקוּדָה חַדָּא, דְּיוֹקָנָא דִילָה, רִישָׁא לְעִילָּא, וְקוֹצָא לְתִתְתָּא, וְשִׁיעָרָא דִילָה תִּלְתָּה נְקוּדִין כְּגַ�וְגָּא דָא וְעַל דָא אַתְפְּשַׁטוֹתָא לְאַרְבָּע סֶטֶרִין, תִּלְתָּה, תִּלְתָּה לְכָל סֶטֶר אֵיתָו תִּשְׁעָ וְאֵיתָו תִּמְנִיא. וְאַלְיַן אַינְנוּ סֶמֶכֶן דְּנֶפֶקִין מְרוֹזָא דְּבוֹצִינָא, לְמַהְוִי סֶמֶכֶן לְאַת יוֹד, וְאַלְיַן אַקְרָזִין רַתִּיכָא

לשון הקידוש

למעלה) שֶׁלֶשׁ שֶׁלֶשׁ לְכָל צָד, וְזוּהוּ סָוד הָאוֹת יוֹד, נְקוּדָה אַחַת. וְאַף גַּב שְׁחוֹדָא נְקוּדָה אַחַת, הַצּוֹרָה שְׁלָה – רַאשׁ לְמַעַלָּה, וּקוֹזָן לְמַטָּה. וְהַשְׁעוֹר שְׁלָה הַתְּחִפְשְׁטוֹתָה לְאַרְבָּעָה צְדִיקִים, שֶׁלֶשׁ שֶׁלֶשׁ לְכָל צָד, הִיא תִּשְׁעָ וְהִיא שְׁמוֹנָה. וְאַלְיַן הֵם הַעֲמֹדוֹת שְׁיוֹצָאִים מִסּוּד הַגָּר נְקוּדָה אַחַת. וְאַלְיַן הַתִּשְׁעָה הֵם שְׁמוֹנָה בִּסּוּד שֶׁל אַוְתָּה סְבָרַבּוּעַ, בָּמוֹ זֶה: צִוָּה

אוֹרוֹת שֶׁל מַעַלָּה, הֵם בְּרֻבּוּעַ, וְשֶׁל מַטָּה הוּא בְּעַגּוֹל.

זה הרבוּע הָוָא עוֹמֵד בְּשַׁעַור שֶׁל תִּשְׁעָ נְקוּdot, שֶׁלֶשׁ שֶׁלֶשׁ לְכָל צָד. וְהֵם בְּשַׁעַור שֶׁל חַשְׁבּוֹן שְׁמָנָה נְקוּdot, וְהֵם תִּשְׁעָ. וְאַלְיַן הֵם שְׁעוֹמְדִים מִסּוּד שֶׁל הַגָּר בְּרֻבּוּעַ בְּתִשְׁעָה עַמּוֹדִים לְאַוְתָּה יוֹד, נְקוּדָה אַחַת. וְאַלְיַן הַתִּשְׁעָה הֵם שְׁמוֹנָה בִּסּוּד שֶׁל אַוְתָּה סְבָרַבּוּעַ, בָּמוֹ זֶה: צִוָּה

דִילָה. וְלֹא קַיְמֵין בְשֶׁמֶא, בֶר בְּרֹזָא דְתִשְׁע נְקִידִין
דָאוּרִיתָא.

וּבְרֹזָא דְסִפְרָא דָאָדָם, אֲתַפְלָגָנוּ אַלְיָן תִשְׁע דָאִינּוֹן
תִמְנִיא, בְצִרוּפָא דְאַתְנוֹן דְשֶׁמֶא קְדִישָׁא,
לְצִרְפָּא לְזֹן וְלִיחְדָּא לְזֹן בְכָל אַיִן גּוֹנִין, פֶר
גַטְלִין אַלְיָן תִמְנִיא דָאִינּוֹן תִשְׁע, נְהָרִין בְגַהְירָוּ
דָאָת סְבִרְבּוּעָא, וְאַפְיקָנִין תִמְנִיא, (ס"א תִמְנִיא
אתְחוֹזָה) אֲתַחְזּוֹן וְאַתְנוֹן תִשְׁעָה. וְאֲתַפְלָגָן לְתִתְאָ
לְגַטְלָא בָּל מִשְׁבָּנָא.

וְאַיִן צִרוּפָא דְשֶׁמֶא קְדִישָׁא, בְרֹזָא דְשִׁבְעִין
וִתְרִין אַתְנוֹן מְחַקְקָנוּ, דְגַפְקִי מְרֹזָא דְתִלְתָּה
גּוֹנִין, יְמִינָא וּשְׂמָאלָא וְאַמְצָעִיתָא. וּכְלָא מְרֹזָא
דְתִלְתָּה נְקִידִין, :::: שִׁיעֻוּרָא דָאָת יוֹ"ד, דָאִיהִי לְד'
סְטְרִין, וְאַיִן תִמְנִיא נְקִידִין, וְאַיִן תִשְׁע נְקִידִין,

לשון הקודש

מְרֻבְבָּה שָׁלָה, וְלֹא עַוְמָדים בְשָׁם, רַק
בָסּוֹד תִשְׁע נְקִידִות שֶׁל הַתּוֹרָה.
לְהַנְהִיג אֶת בָּל הַמְשָׁבָן.
וּבְפּוֹד שֶׁל סִפְרָו שֶׁל אָדָם נְחַלְקֵי אֶלָו
הַתִשְׁע שָׁהָן שְׁמוֹנָה, בְצִרוּפָה אַוְתִיּוֹת
שֶׁל הַשֵּׁם הַקָדוֹש, כְדי לְאַרְפָ אֶתְנָן
וְלִיחְד אֶתְנָן בְכָל אֶלָו הַצְוֹרוֹת בְאַשְר
נוֹסְעֹות אֶלָו הַשְׁמוֹנָה שָׁהָן תִשְׁע,
מְאִירֹות בָאָור שֶׁל אֶתְנָה סְתָוָמה
בְרַבּוּע, וּמוֹצִיא אֶזְרֹות שְׁמוֹנָה (שְׁמוֹנָה נְרָאִים)

וְאִינּוֹן תַּרְיִסֶּר נְקוֹדִין עַלְאוֹן. ג' ג' לְכָל סְטֵר וּסְטֵר,
וּמְהֻכָּא נְחַתֵּין לְתַתָּא בְּתַרְיִסֶּר לְשִׁית סְטֵרִין. וּבְדַ
אֲתַחְקָקָנוּ תַּרְיִסֶּר אַלְיוֹן בְּשִׁית סְטֵרִין, אִינּוֹן שְׁבָעִין
וְתַרְיִין שְׁמָהָן, רֹזָא דְשָׁמָא קְדִישָׁא דְשְׁבָעִין וְתַרְיִין
דְאִינּוֹן שְׁמָא דָא קְדִישָׁא.

וּכְלֹא אִיהוּ סְלִיק בְּרֻעוּתָא, דְסְמִיבּוּ דְמַחְשָׁבָה
בְּאִינּוֹן סְמִיבּוּן דְאַת יְוָד, וּעַל דָא אַתְּוָוּ
בְּצְרוֹפְּיִהוּ, תִּלְתַּת תִּלְתַּת בְּכָל צְרוֹפָא דִילִיה, בְּגַיִן
לְסְלִקָּא בְּרֻעוּתָא דְאַת יִי, דְתִלְתַּת נְקוֹדִין, כְּמָה
דְאַתְּמָר, וּעַל דָא לֹא אַסְתְּלִיק בְּסְלִיקוּ דְצְרוֹפָא,
אֶלָּא מַעֲקָרָא וּשְׁרַשָּׁא דָרֹזָא דְאַלְיוֹן סְמִיבּוּן, דְסְמִיבּוּן
לְאַת יִי רֹזָא דְאַת מִ' בְּרַבּוּעָא, תְּשַׁעַה נְקוֹדִין,
תְּמִנְיאָה נְקוֹדִין, תַּרְיִסֶּר נְקוֹדִין, שְׁבָעִין וְתַרְיִין נְקוֹדִין.
אֲשַׁתְּבָח, דְכָל רֹזָא דְשָׁמָא קְדִישָׁא, קִיְמָא בְּאַת יִי.

לשון הקידוש

גְּקָדוֹת עַלְיוֹנוֹת, שֶׁלֶשׁ שֶׁלֶשׁ בְּכָל צְרוֹפָ שָׁלוֹן, בְּשִׁבְיל
וּמְבָאָן יוֹרְדוֹת לְמַטָּה בְּשִׁתִּים עַשְׂרָה
לְשָׁשָׁה קְצָוֹת. וּבְאַשְׁר נְחַקְקָות שְׁתִּים
עַשְׂרָה אַלְוּ בְּשִׁשָּׁ קְצָוֹת, הַם שְׁבָעִים
וּשְׁנִים שְׁמוֹת, סְוד הַשָּׁם הַקָּדוֹשׁ שֶׁל
שְׁבָעִים וּשְׁנִים שְׁהָם הַשָּׁם הַזֶּה הַקָּדוֹשׁ.
וְהַכָּל הוּא עֹלָה בְּרַצּוֹן, שְׁסִמְךָ
הַמַּחְשָׁבָה בְּאַלְוּ שְׁפּוּמִיכִים אֶת הָאֲוֹת
יְוָד, וּעַל וְהַאֲוֹתִיות בְּצְרוֹפִיכָן -

ובכלא ר' זא חדא, וק' ימָא בְּרוֹא דְבוֹצִינָא, בַּמָּה דָאַתְמָר לְמַעַבֵּד סְמִיכּוֹ לְכָל אֶת וְאֶת. וְאַיִן סְמִיכּוֹן.

איין רתיכא דלהון, דכָל אֶת וְאֶת, בַּמָּה דָאַתְמָר.

רוֹא תנינא, אֶת חַמְשָׁה, דק' ימָא עַל חַמְשָׁה סְמִיכּוֹן, דסְמִיכּוֹן לְה, דנְפִיקּוֹן מְרוֹא דְבוֹצִינָא, כְּדֵד אַתְבָּנֵשׁ לְאַסְטָלָקָא לְעִילָּא, מְרוֹא דְמִשְׁחָתָא. אֶת דָא הַיְבָלָא קְדִישָׁא אֲקָרֵי, לְגֹו, נְקוּדָה דְקָאָמָרָן. ובכלא איהו בר' זא דק' אָמָרָן דאת ס ברבזעא. אבל הבא לא אתרשים בר את ה', ורתיכא דילאה חַמְשָׁה סְמִיכּוֹן דק' אָמָרָן.

דָבֵד בְּטַשׁ נְהִירָה דְבוֹצִינָא בְּאֶת י', אַתְגָּהֵר, וְמִתְהָווָה בְּטִישׁוֹתָא, אַתְעַבֵּידָו אַיִן תְּשֻׁעָה סְמִיכּוֹן דק' אָמָרָן. ומגו נְהִירָה דַאַתְגָּהֵר אֶת י', אַתְפַּשְׁטוּ תְּלַת נְקוּדָין דֵי. תְּרִיוֹן לְעִילָּא, דַאַיִן

לשון הקידוש

אחד ועומד בסוד הנר, במו שאמרנו, שאמरנו, לעשות סמך לבלאות ואות. ואלו העמוניים הם מרכבה שלם, של כל אות ואות, במו שאמרנו.

הפטוד השני – אות חמישית שעומדת על חמשה עמודים שפומכים אותה, שיוציאים מסוד הנר, כאשר נאסר עלולות למעלה מסוד המקה. אותן זו נקראת היכל הקדוש, ובתוכה נקראה

וכאשר מכה אור הנר באות י', מאירה, ומההכאה היה נעשה אותו תשעה עמודים שאמרנו. ומהוזה האור שטמאייר אותן י', נתפסתו השלש נקודות של י'. שתים למעלה, שהן הראש,

רישא. וחד למתתא, לאideo קוץא די, בגונא דא דקאמנון. פד אתפסטו, תרין, אתעבידו תלתה. חד אתעביד תרין. ואתפסטו, ואתעביד חד היכלא. דא היכלא, לברת דאתעביד היכלא לחדר נקייה קדמאתה, (דף ק"פ ע"ב) אתעביד בגוניז טמיר רוא דאת דא, וקיימה על חמש אחרני.

ארבעה גוניז אינז, בחדר נקייה דקיימה לנו באמצעיתא, אינז חמש.iae ואידי ה'. במא דה"א דלמתתא, קיימה על ארבע, ואידי נקייה על ארבע, דקיימה לנו אמצעיתא. אוף הכא נמי הא. ומما דקיימה על חמשה סמכין, הבי הוא וראין, בגין דהאי נקייה עלאה, אידי על תרין גונין, חד בלחודי, וחד בטמירו.

לשון הקודש

בתוך באמצע, והן חמש, והיא אות ה', ואחר למטה, שהוא קוין הי', כמו זה אמרנו. באשר הרפשטו שתיים, נעשו שלוש. אחת געשתה שתים. ונתרפשו ונעשה היכל אחר. זה היכל, לאחר שנעשה היכל לנו נקייה אחת ראשונה, נעשה גנוו ומסטר סוד של אותן זו, ועומדת על חמיש אחירות. **ארבע גוניות** הן בנקיה אחת שעומדת שתי בוחנות - אחת בעצמה, ואחת בהעלם.

וּבְסִפְרָא דָרוֹין דְחַנוֹה, ה' וְדָאי קֵימָא עַל חַמֶשׁ סִמְכִין דְנֶפְקִין מִגּוֹ בּוֹצִינָא. וּבְדַיּוֹן אֲפִיק חַמֶשׁ קֵימָין אַחֲרֵינוּ, וְאַשְׁתַבְחָת הָאֵי ה' בְּרוֹא דְעַשְׂרָה. וּבְדַיּוֹן אַתְפְרִישָׁת, קֵימָא ה' דָא, עַל סִמְכִין, וְאַיְנוֹ הָוֹ תְלִיסָר מִכְילָן דְרַחְמָי, בְּחַד דְרַגָּא דְאַתּוֹסָף עַלְיוֹה.

וְאַלְיָן אַיְנוֹ תְרִיסָר דְקֵימָין בְשִׁית. זָמַנִין אַיְנוֹ אַרְבָּעִין וְתְרִין. זָמַנִין שְׁבָעִין וְתְרִין הָוֹן אָבֶל נְחַתִין לְתַתָּא. וְהַבָּא אַתְפְרִישָׁו שְׁבִילִין לְכָל סְטָר, דְאַיְנוֹ תְלָתִין וְתְרִין, אַשְׁתָאָר אַרְבָּעִין. וְתְרִין אַיְדִינִין יְמִינָא וְשְׁמָאלָא, הָא אַרְבָּעִין וְתְרִין, אַלְיָן אַרְבָּעִין וְתְרִין אַתְזָוֹן עַלְאַיָן, דְאַיְנוֹ אַתְזָוֹן רְבָרְבָן דְאוֹרִיְתָא.

בְגִין דָאִת אַתְזָוֹן רְבָרְבָן, וְאִת אַתְזָוֹן זְעִירִין.

לשון הקודש

ובספר הפסודות של חנוה, אות ה' וְדָאי עומדת על חמישה עמודים שיזעאים מתוך הגר, ואו מוציאה חמישה עמודים נפרדים שביבלים לכל צד, והם שלשים אחרים, ונמצאת אות ה' הוו בסוד העשרה. ובאשר לנפרדה, עומדת אות ה' הוו על עמודים, ואלו הן י"ג מדות הרחמים בדרכנה אחת שנוספת עלייהן. ואלו הם י"ב שגמץאים בשש. לפעמים

אתזון רברבין איפון לעילא, אתזון זעירין לחתתא. ובלא לחתתא בגונא דלעילא. בגין דאית שמהן קדישין עלאין, דקיימין ברעו דרואה ולבא בלא מלולא כלל.

ואית שמהן קדישין תפתאין, דקיימין במלחה, ובמשיכו דמחשבה ורעו עלייהו. ואית שמהן אחרני לחתתא, דאיפון מההוא סטרא אחרא, דאייה מפטרא דמסאבא, ולאין לא קיימין, אלא ברעו דעובדא לחתתא, לסלקא רעו דההוא עובדא דלחתתא לגיביה. בגין דאייה סטרא אחרא לאו אייהו, אלא בעובדין דהאי עלמא, לאסתאבא בהוזן. בגונא דבלעם, ואיגון בני קדם, וכל אינון דמתעפיקי בההוא סטרא אחרא.

לשון הקודש

קמנות. אותיות גדולות הן למעלה, מהצד והוא הראה לאחר, שהוא מהצד הטעמא, ואלה לא קימים אלא ברצון של מעשה למטה, להעלות רצון של המעשה והוא שלמטה אליו. לפיו שהצד הוא האחד איןנו, אלא במעשים של זה העולם להטמא בהם, במו בלעם ואותם בני קדם, וכל אורם שמתעפיקים באותו הצד الآخر.

ויש שמota קדושים מהתוגנים שעומדים בדורות ובמהשכת המחשבה והרצון עליהם. ויש שמota אחרים למטה, שהם

וְאַלְיוֹן, לֹא קִימֵי בָּאֲתָזָוּן רְשִׁימֵין מִן תְּרֵין
וַעֲשֵׂרִין דָאָרִיְתָא, בֶּר תְּרֵין, וְאַלְיוֹן ח'
וַק', וְסִמְכֵין לוֹן בְּסִמְכֵבוֹ אֲתָזָוּן דְשָׁקָר. אָבֶל אַלְיוֹן
אִינְזָן אֲשֶׁתְמֹזְדָעָן לְגַבְיוֹן יְתִיר. וְעַל דָא בְתַהְלָה
לְדוֹד, בְּכַלְחוֹ בְתִיב ו' בְּכַל אֶת זָאת, בֶּר מְאַלְיוֹן
תְּרֵין, דָלָא בְתִיב ו', דָהָא ו' שָׁמָא דְקִינְדְשָׁא בְּרִיךְ
הַזָּא אֵיהּ.

וּבְגַין כֵּד אִינְזָן אַרְבָּעִין וְתְרֵין אֲתָזָוּן, דָעַלְמָא דָא
אֲתַבְּרִי בְּהָז, אֲשֶׁתְבָחָה הָאִי ה' עַלְאָה,
לְסִלְקָא לְתְשָׁעִין וְתְרֵין, תְשָׁעִין הָזָו, בֶּר תְּרֵין אָזְנִין
יְמִינָא וִשְׁמָאלָא. וְרוֹזָא דָא (ס"א וִסְפִּינְדָה) (בראשית י"ז) וְאַם
שָׂרָה הַבָּת תְשָׁעִים שָׁנָה תִּלְדֶּד. אָבֶל אֵיהּ בְּחַשְׁבָנָא
תְשָׁעִין וְתְרֵין, וּבְדָא תְזָבֵחַ דָרְגָא דָרְזָא דְבְּרִית,
דָאֵיהּ רְקִיעָא תְמִינָה, וְקִימָא לְתְמִינָא יוֹמִין, דָא

לשון הקורש

וְאַלְהָה לֹא עֻמְדִים בָּאוֹתִיות רְשּׁוֹמוֹת מִן
שְׁתִים וְעַשְׂרִים שְׁלָל הַתּוֹרָה, חַוִּין
מִשְׁתִים, וְהַן אֶת ח' וְאֶת כ', וְסִמְכִים
לְהַם בְּסִמְכּוֹת אֶתְיוֹת שְׁלָל שָׁקָר. אָבֶל
אַלְוָה הַן נֹדְעָות אַצְלוֹ יוֹתָר. וְעַל זָה
בְתַהְלָה לְדוֹד, בְּכַלְם בְּתוּב אֶת ו' בְּכַל
אַזְתָּבָה, חַוִּין מְאַלְוָה הַשְׁתִים שְׁלָא
כְתֻובָה אֶת ו', שְׁהָרִי אֶת ו' הַיָּא שְׁמוֹ
שְׁלָל הַקָּדוֹש בָּרוּךְ הוּא.

מְאָה. וְאֵלֵין וְדֹאי מְאָה בְּרַכָּאָן בְּכָל יוֹמָא דְּאַצְטְּרִיבָא בְּגַסְתִּי יִשְׂרָאֵל לְאַתְעַטְּרָא בְּהוּ. וּבְלֹא גְּרוֹזָא דָה'.

הָאִי ה', אֵיהִי דִּיוֹקְנָא דִּילָה בְּתַרְיִין גְּנוּגִין, רְזָא דְּמְאָה, וְאַיְנוּ חֲמִשָּׁה סְמִכִּין רְתִיבִין, דְּנֶפְקִי מְנוּ בְּזִיכְרָא, וְאַיְנוּ חֲמִשָּׁה אַחֲרִינִין דְּנֶפְקִיון מִינָה. וּעַל דָא דִּיוֹקְנָהּ אַגְּנוּגָא דָא זָנו, תַּרְיִין גְּנוּגִין, וְנִקְוָדָה דְּקִיְמָא בְּאַמְצָעִיתָה. וּעַל דָא ו' קִיְמָא בִּינְיִהוּ תְּדִיר, אַגְּנוּגָא דָא נָזָן, בְּגִין דְּהַבָּא אֵיהַ אַתְּרִיה לְאַתְעַטְּרָא, וְאַפְעַל גַּב דְּרוֹזִין אַחֲרִינִין אַיְנוּ גְּרוֹזָא דָה', אַבְלָל דָא אֵיהַ בְּרוֹזִין דְּסִפְרָא דְּחַנוֹן, וְחַבֵּי הַזָּא וְדֹאי.

וּבֶד אַתְּקָנָא בְּאַיְנוּ חֲמִשָּׁין בְּלִחוֹדִיְהוּ, אֵיהַ גְּקוֹדָה תְּדָא דְּקִיְמָא בְּרוֹזָא דָנ', אַגְּנוּגָא דָא

לשון הקודש

זה ציורה במזו זה: ז-ן. שתי גונין, וגקרה לשם ימים, הרי מאה. ואלה ודי מאה ברבות בכל יום שעריבה בנסת שעומדות באמצע. ועל זה אות ו' עומרת ביןין תמיד, במזו זה נון, לפי שאמן הוא מקומה להתקשט, וاتفاق על גב שפודות אחרים הם בסוד אות ה', אבל זה הוא בסודות ספרו של חנוך, ובדאותה הוא היה צייר שללה בשתי אותיות נ/, סוד של מאה, והם חמשה עמוקים ומרובות היוצאים מתחום הנור, והם חמשה אחרים שיווצאים ממנה. ועל

(ה) ב', נו". ותדר נקיודה באמצעתה דאייה שלטאות עליהו, ובלא רוזא חדא. ובאיין אינון דידייעי ארחווי דאוריהיתא, למלה בארכוי קשות. ובאיין אינון בהאי עלמא, ובאיין אינון בעלמא דאתמי.

רוזא תליתאה את ו', האי את דייקנא דרוזא דאדם, כמה דאטמר. זהא אוקימנא, דהאי את, קיימא על תריסר רתיכין. ובד מטה פרשאן, איינון ארבע ועשרין רתיכין, דבלילן בהאי את פשיטו דייקנא דבר נש, לךבל דרוזין וירכין וגופא (דף קפ"א ע"א) שיפין דלהון ארבע ועשרין איינון דדרזען, וירכין, וגופא, הא אטמר, אבל בלהו סתימין בגופא, וגופא קיימא בכלהו ארבע ועשרין, ובלהו רתיכין בלילן ביה בגופא, ובגין דבלילן בלהו ביה, קיימא, ו' פשיטו חד.

לשון הקודש

היא נקודה אהת שעומדת בסוד האות נ, כמו זה נ' - נו". ונקודה אהת באמצוע שהוא שולחת עליהם, והכל בסוד אחת. אשורי הם שיזדים הרבי התורה ללבת ברוכים אמותיות. אשריהם בועלם הוה, ואשריהם בעולם הבא.

סוד שלishi - אותן ו' אות זו ציור של סוד אדם, כמו שבארנו. והרי בארכנו שאות זו עומדת על י"ב מרכבות,

ונוף עומדר בכל הארבעה ועשרים, וכל המרכבות כלולות בלו' בו, עומדת ו' בחתפות כלולות אחת.

גופא חד בלילה באربع ועשרין רתיכין, ואלין אינון: רישא בשית. גופא בתמגסר, ואף על גב הכל רתיכין אינון (נ"א י"י) (נ"א י"ח) תריסר לכל סטר, בכלל קימא גופא. אבל עשרים וארבע אינון שית דרישא, דאיןון שייפין לאעלאה רישא. תמי נירי חולין דקימא רישא, וסמא גופא עליהו.

ובלהו פשיטו חד, בראשא וגופא, ואינון שיתין בלהו בלילה לוז, דאייה רזא דshit. ועל דא שיעורא דאת ו', בראשא שיעורא בשית נקיין ממש, גופא בתמי סרי. בגונא דא כל אלין רזין מתפרשן, לאכללה לוז בגופא, בגין דדרועין וירכין בלהו בגינוי, ועל דא פלא אתכליל ברזא דאת ו' זדינקנא דילה.

לשון הקידש

גוף אחד בלילה באربع ועשרים וכולם הם התפשטות אחת בראש מרכבות, ואלה הן: הראש בשיש, הנוף ובנוף, ואלו הששים כלם כולל אותם שدواו סוד של שש. ועל זה שעור של שמונה עשרה. ואף על גב שבב המשובחות הן (י"ח) שטים עשרה לכל המרכיבות הללו - הראש שעורו בשיש נקודות צד - בכל עומד הנוף. אבל עשרים ממש, הנוף בשמונה עשרה. בعين זה כל ארבע הן שיש של הראש, שהם אלו הפטודות מתפרשים, כולל אותם בנוף, לפי שהרוות והירכיהם כלם בחעלם, ועל זה כלם נכללים בסוד חליות שמעמידות את הראש, ועמידת הנוף עליהם.

ובְּכָל שְׁלִימֹו דָּאת דָּא אֲתַחְזֵי, בְּדִין כֶּל סְטְרִין
בִּישֵּׁין אָסְתַּתְּמָנו, וְאֲתִפְרֵשֵׁן מִפִּיהָרָא, וְלֹא
אֲתִחְפֵּין, בְּגַין דָּא יְהוָה מִבְקָע כֶּל מְשֻׁקּוֹפִין דִּרְקֵי עַיִן,
וְאֲנֵהֵיר לְה, וְלֹא יְכַלָּא מְקַטְּרֵגָא לְאַבָּאָשָׁא כֶּלֶל.
וּבְדַּהָּא אָסְתַּלְקָה, בְּדִין סְלִיק וְאָסְטֵי וְמְפַתֵּי, וַיְכַל
לְקַטְּרֵגָא עַל כֶּל בְּנֵי עַלְמָא, בְּגַין דָּא יְהוָה מֶלֶךְ זָהָן
וּכְסִיל, וְהָא אָזְקִיבָּנָא.

ו' אֲיָהו גַּהְזָרָא דְּגַהְיָר לְסִיחָרָא, וְאֲפָעָם עַל גַּב
דְּגַהְיָרִין סְגִיאָין אֲתִכְלִילָן בֵּיה, גַּהְזָרָא דְּגַהְיָר
לְסִיחָרָא אֲיָהו חָד פְּשִׁיטָה לְמַלְיָא לְה. וְאֲיָהו רְזָא
דְּאָלָף, רְשִׁימָא בְּכֶל אִינּוֹן רְזִין. וּבְדַּגְהָיר לְסִיחָרָא
בְּרָזָא דָו' גַּהְיָר לְה.

וּבְסְפָרָא דָאָדָם קְדֻמָּאָה, בְּדִיוּקָגִינּוֹן דְּאָתָנוֹן, ו' חָד
גְּקוּדָה לְעִילָּא, וְחַמִּשׁ גְּקוּדִין דְּלִתְתָּא,
וְכָנּוֹ שִׁיעָרָא דִילָה בְּגַוְונָא דָא, ו' וְכָל גְּקוּדָה קְיִמָּא

לשון הקודש

וּבְאָשָׁר שְׁלִמוֹת שֶׁל אֹזֶת זוֹ גְּרָאִית, אָז
עַל גַּב שְׁאוֹרוֹת רַבִּים נְכָלִים בּוֹן, אֲזֶר
שְׁמָאֵיר לְשִׁכְנָה הָוָא אָחָד פְּשָׁוֹת
לְמַלְאָת אָוֹתָה. וְהָוָא סּוֹד הָאָלָף, רְשֻׁום
בְּכֶל אַלְוָן הַסּוֹדוֹת. וּבְאָשָׁר מָאֵיר
לְשִׁכְנָה, בְּסּוֹד אֹזֶת וְמָאֵיר לְה.
וּבְסְפָרָא שֶׁל אָדָם הָרָאָשָׁון, בְּצִוּר
הָאָוֹתִיות אֹזֶת וְגַדְרָה אַחֲת לְמַעַלְתָּה.
שֶׁהָוָא מֶלֶךְ זָהָן וּכְסִיל, וְהָרִי בָּאָרָנוֹ.

ברזא דעשרה, בגין דלית לך נקודה דלא אשלים לעשר, אבל נקודה אית ביה תשע סמכוין רתיכין, זההיא נקודה אשלים לעשר. נקודה דימינא תשע סמכוין רתיכין לה, ואיה עשרה. בגין לשמאלא. בגין אבל סטראין. ועל דא, בלהו נקידין אינון אבל חד וחד כל לא דעשרה, איהו ורתיכוי. ובלהו כלילן בההיא פשיטו דאת ו', בגין כד כל לא איהו בדיקנא ברזא דאת ו'.

ובך עיל שימוש בסירה, (פיירא) נפק מהאי ו' חד פשיטו רזא דברית, בגונא דא ג', ודא איהו לאעלא בנוקבא. ובך אתבליל כל לא בהאי פשיטו דאת ו', בדין קימא לשימוש בנוקבא. ורזא דא דברתיב, ואתה הקרב אליך את אהרן אחיך, את לאתבליל דרוועא בנופה, ואת בגין אותו, אלין

לשון הקידש

וחמש נקדות שלמה, בגין שעור שלה בעין זה - ו', אבל נקודה עומדת בסוד בהתרשותה היה של האות ו', ועל בגין העשר, לפי שאין לך נקודה שלא נשלה לעשר, שבל נקודה יש בה תשעה עמודים מרכבות, והנקודה היה משליימה לעשר. נקודה ימנית תשעה עמודים, מרכבות יש לה, וזה עשרה. בגין לשמאלא, בגין אבל האזדים. ועל זה כל נקודות אלו, כל אחת ואחת בוללה